

تئاتر رئالیسم

چکیده

در این مقاله قصد داریم به تئاتر رئالیسم بپردازیم و ویژگی‌های آن را معرفی کنیم. تئاتر رئالیسم در ابتدا یک جنبش عمومی بود که از مشکلات و واقعیت‌های جامعه پرده برمی‌داشت! سبک رئالیسم بر اساس نمایش حقایق موجود شکل گرفت و زشتی‌ها و خوبی‌ها را بدون هیچ تغییری به تصویر کشید. رئالیسم سعی داشت تا برای اصلاح مشکلات جامعه، گامی مؤثر بردارد و تفکر عوام را به سمت واقعیت سوق دهد! اگر می‌خواهید با تئاتر رئالیسم بیشتر آشنا شوید، ما را در این مقاله همراهی کنید.

کلمات کلیدی: تئاتر رئالیسم، رئالیسم، تئاتر، سبک رئالیسم، واقع گرایی، تئاتر واقع گرایی، سبک واقع گرایی

تئاتر رئالیسم

رئالیسم

رئالیسم یا واقع گرایی از واژه لاتین رئال (Real) به معنای واقعی و حقیقی سرچشمه می‌گیرد. واقع گرایی در تئاتر بر اساس به تصویر کشیدن معضلات جامعه شکل گرفت تا واقعیات تجربه شده را به تصویر بکشد. در سبک واقع گرایی تمام عناصر دقیقاً همان گونه که هستند و با همان ماهیت اصلی‌شان نشان داده می‌شوند! در این سبک از تئاتر، بدون هیچ دخل و تصرفی، زشت را زشت و زیبا را زیبا به تصویر می‌کشند. یک تئاتر رئالیسم تلاش می‌کند تا بر مبنای صداقت، به حقایق محیط اطرافش بپردازد و از تملق و تجمل پرهیزد! این دوری جستن از افراط و تفریط دقیقاً وجهه اصلی شخصیت تئاتر رئال را شکل می‌دهد.

تئاتر رئالیسم

واقع گرایی و رئالیسم در تئاتر به شکل یک جنبش عمومی و در قرن نوزدهم (۱۸۷۰) میلادی شروع به کار کرد. در ابتدا تئاتر رئالیسم با نگاهی موشکافانه تمام جزئیات و وقایع زندگی را خیلی دقیق به تصویر می کشید! به تدریج هنرمندان سبک رئال مجبور شدند برای جذب مخاطب بیشتر، از ویژگی های دراماتیک تر و نمایشی تری بهره بگیرند! اما رئالیست ها کماکان ویژگی اصلی نمایش های خود یعنی پیروی از طبیعت و بیان حقایق جامعه را حفظ کردند.

تئاتر رئالیسم درواقع از داستان ها و حوادثی تشکیل می شود که ممکن است دلخواه و مورد تأیید مخاطب نباشد! اما درواقع برشی از زندگی روزمره است که شاید تمام اتفاقات، تصادفات و حوادث ناخوشایند را در خود جای دهد. حتی در برخی موارد گفتگوهای نمایش از ادبیات روزمره جامعه برداشت می شود که ممکن است حاوی الفاظ رکیکی نیز باشد.

تئاتر رئالیسم

ظهور رئالیسم

سه تحول بزرگ موجب ظهور و به وجود آمدن سبک رئالیسم یا همان واقع گرایی شدند:

۱. آگوست گومت، فیلسوف اهل کشور فرانسه است که به عنوان پدر علم جامعه شناسی شناخته می شود. کمت یک نظریه به نام «اثبات گرایی» ارائه داد که برای درک علت و معلول طبیعت، از طریق مشاهده بود.

۲. چارلز داروین کتاب «خاستگاه گونه ها» را منتشر کرد و یک جنبش جهانی به راه انداخت که هنوز هم وجود دارد.

سری نظریه های داروین بر این اساس بود که ماهیت اصلی تمام موجودات از اجدادی مشترک به وجود آمده است! نظریه های چارلز داروین که به ظهور رئالیسم کمک کرد، سه بخش داشت:

- مردم با وراثت و محیط کنترل می‌شدند.
 - رفتارها و اخلاق، فراتر از کنترل ما است.
 - بشریت یک جسم و موجود طبیعی است، نه اینکه بالاتر از همه چیز باشد.
- ۳) کارل مارکس هم در اواخر دهه ۱۸۴۰ بر علیه شهرنشینی و به نفع توزیع برابر ثروت، فلسفه‌ای سیاسی ارائه کرد.
- این سه دیدگاه باعث شدند درب سالن‌های تئاتر به روی سبک جدیدی از تئاتر باز شوند که تا پیش از آن وجود نداشت! و این سبک نوظهور، همان رئالیسم یا واقع گرایی نام داشت.

ویژگی‌های تئاتر رئالیسم

- تئاتر رئالیسم از لحاظ ساختار، ویژگی‌های ظاهری و باطنی دارای خصوصیات منحصر به فردی است.
- در این قسمت به برخی از ویژگی‌های تئاتر رئالیسم می‌پردازیم:
- شخصیت‌ها قابل باور هستند. به بیان ساده‌تر، شخصیت‌ها اغلب همانند افراد معمولی در زندگی روزمره هستند.
 - لباس‌ها با واقعیت سنخیت دارند.
 - جنبش واقع گرایانه در تئاتر، تأکید زیادی بر تئاتر و سینمای قرن بیستم دارد و هنوز هم از آن تأثیر می‌پذیرد.
 - موقعیت و مکان اجرای نمایش اغلب در فضای داخل خانه و در محیطی قابل باور در نظر گرفته می‌شود.
 - کادر نمایش بر روی صحنه معمولاً از سه دیوار حقیقی و یک دیوار نامرئی تشکیل می‌شود! دیوار چهارم یا همان دیوار نامرئی، نگاه تماشاگران است!
 - طراحی صحنه در نمایش‌های واقع گرایانه به صورت کاملاً عمدی، بسیار معمولی و عادی است!
 - گفتگوها و دیالوگ‌ها در تئاتر رئالیسم برای تأثیرگذاری در مخاطب به کار نمی‌روند. بلکه صحبت‌های روزمره بین مردم است.
 - در تئاترهای واقع گرایانه اغلب شخصیت اصلی داستان، در برابر انواع بی‌عدالتی بر می‌خیزد.

تئاتر رئالیسم

جمع‌بندی

سبک واقع‌گرایی در نیمه دوم قرن نوزدهم باهدف تأثیرگذاری بیشتر تئاتر در اجتماع، شکل گرفت. تئاتر رئالیسم و واقع‌گرایانه به دلیل نزدیکی زیادی که بازندگی مردم داشت، به‌سرعت محبوبیت زیادی به دست آورد. روزبه‌روز تعداد مخاطبان نمایش‌های رئالیسم بیشتر شد و مردم با موقعیت‌ها و شخصیت‌های روی صحنه، ارتباط بیشتری برقرار کردند.

منابع

- کرانت، دیمیان، (۱۳۹۵). رئالیسم، نشر مرکز، چاپ هفتم، تهران.
- جعفری لنگرودی، ملیحه، (۱۳۹۱). تفاوت رئالیسم اروپایی با واقع گرایی ایرانی، فصلنامه‌ی تخصصی زبان و ادبیات فارسی، شماره ۱۴.
- سلطانی سروسنایی، محمدمهدی، (۱۳۸۸). واقعیت استیلیزه در تئاتر رئالیستی معاصر. نشریه هنرهای زیبا-هنرهای نمایشی و موسیقی، شماره ۳۹.

- <https://novaonline.nvcc.edu/>
- <http://www.thedramateacher.com/>
- <https://prezi.com/>
- <http://crossref-it.info/>
- <https://en.wikipedia.org/>
- <http://3480modernistsets.weebly.com/>
- <https://www.britannica.com/>
- <http://grima.ir/>

- <http://www.cardifftheatricalservices.co.uk/>
- <http://events.exploregrinnett.org/>
- <http://www.americantheatre.org/>

